

ALEGĂTORUL LIBER

Prețul abonamentului: pe an 15 l.— pe șase luni 7 l. 50 b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor 40 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA ȘI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Ieni.
In districte și în străinătate la biourile postale. — Scrisorile ne-francate se refuză.

București, 26 Februarie 1876

Cele ce se petrec în *corpurile chiămașilor*, cele ce rezultă din polemica *Presei* și din atitudinea luată de curând, în aceste Adunări, de către directoarele politic al acestui țiar și de către amicii săi, nu sunt de natură a ne entusiasma în privința regimului constituțional cum el se aplică de atâția ani în România!

Am face numai banalități, dacă ne am întinde de a proba ceea ce este acum probat și constatat și în țară și în străinătate, adică că, astăzi, guvernul bunului plac a înlocuit a cel guvern al națiunii și prin națiune, pentru introducerea căruia au lucrat două întregi generațiuni!

Resultatul trist al acestui mod de guvernare prin *mincună* a avut de efect nimicnicirea a oricărui *control* din partea națiunii asupra afacerilor seile. Tote relele ne au incongiurat apoi. Lipsei de control se datoresce spaimentătorea situațiune financiară, pe care, după multe și vinovate tănuiri, astăzi este silit însuși guvernul să o recunoască. Lipsei de control se datoresce miserabila administrațiune care a esasperat toate clasele populațiunii noastre, într'un chip atât de spaimantător, încât, în plină ședință publică și fără a putea fi desmintit, un deputat, în aușul tutului, a dis—nu mai târziu decât sunt acum câte-va zile—că *starea muribundă, starea de cea mai absolută miserie a țeranilor noștri prelungindu-se, ar putea să provoace în favoarea lor intervenirea străină!* Corupțiunea și, ca consecință, disprețul pentru omeni cărora le este încredințată puterea—și cari fac din ea o așa ticăloasă întrebuințare—este atât de mare, încât, de la primarul satului, până la primarul ministerului, toți sunt supuși răsbunărilor particulare, toți *mănâncă bătaie!* Când vre-o dată și sub care regim, cât de vitreg a fost, am văduț corupțiunea străbătând până și în sanctuarul unde se fac legile și această corupțiune *formând majoritățile!* Dér, dacă regimul constituțional ar produce, *prin natura sa*, asemenea fructe amare și murdare, care națiune ar mai năzui la un asemenea guvern, care națiune nu i-ar preferi mai bine despotismul cel mai aspru, cel mai absolut?

Nu este dér regimul constituțional care este cauza tutului relelor sub care au ingenuchiat națiunea și societatea română, ci acei cari *il aplică în mod nesincer și neleal!* Inșă adversarii noștri ne vor răspunde că așa este, că răul este mare, foarte mare, dér că

nimeni nu este altul vinovat decât numai d. Lascar Catargiu! Ce năivitate ar fi de a face o asemenea întâmpinare! Cel domnul Lascar Catargiu este un geniū atât de vast, o capacitate atât de largă, o experiență atât de formată, încât d-sa singur să personifice situațiunea, singur să conducă și să menție țera în starea degradătoare actuală? Și această națiune ar fi ea atât de miserabilă, atât de lașă, încât să *rabde cinci ani* jugul unui ministru mai mult decât ordinar, unei inteliginți din cele mai mărginite, unui om carele de-abia își pôte susberii numele?

Ei bine, pentru onórea națiunii române, acesta nu este, acesta nu pôte fi. D. Lascar Catargiu, într'o stare de lucruri normală, într'un guvern constituțional *sincer și leal aplicat*, o lună nu s'ar fi putut ține la putere!

Dacă, de cinci ani, d-sa conduce destinatele României, dacă glasul presei și al opiniunii publice, dacă indignațiunea țerii, dacă opoșițiunea bărbaților de stat celor mai inteliginți și mai energici, dacă chiar voturile majorității chiămașilor săi n'au putut sa facă nimica d-lui Catargiu, dacă lupta este repusă, dacă toate forțele se tocesc, acesta este pentru că guvernul bunului plac s'a identificat cu domnul Catargiu, este că, de câte ori țera se uită la domnul Lascar Catargiu, ea vede la spatele lui *gândirea neadormită, cugetarea perpetuă* a regimului bunului plac, inspirațiunile și consiliile străine puse în serviciul reacțiunii din năuntru! Și acesta, și *numai acesta*, face că națiunea rabdă de cinci ani, pentru că ea scie că nu are a face numai cu un ministru, ci cu un *intreg sistem* de presiuni din năuntru și din afară.

Românii le cunosc toate acestea; dér, în fața complicațiunilor Europei, cari nu sunt fără pericole și pentru țera noastră, ei au preferit și preferă, în patriotismul lor, de a suferi, de a răbda, decât de a compromite prezentul și viitorul națiunii. Acesta o scie regimul bunului plac și acesta il și face de abuză de răbdarea poporului nostru.

Inșă vom pune regimului o simplă întrebare: Dacă orizonul politic al Europei se va însenina, dacă nuorii groși se vor depărta de la oțarele noastre, crede regimul că Români tot vor sta în răbdare?

Pôte ne va răspunde regimul că afară de protecțiunile din afară, el se rașimă pe *ordinea și stabilitatea* ce a întemeiat în țară și care și

formază forța sa! Ce eróre! Adeverata ordine nu este de cât aceea care decurge din păzirea legilor, din respectarea drepturilor tutului, din legala satisfacere a tutului intereselor; stabilitatea adevărată nu este decât aceea care decurge din aplicarea sinceră și leală a instituțiunilor unei țeri. Acestă ordine, această stabilitate, cari singure sunt o temelie sigură pentru un guvern seú o dinastie, lipsesc cu totul regimului nostru.

Ordinea și stabilitatea actuală, cari se trambitează atât de mult, nu sunt decât nisce fantasme, nisce vorbe s eci de ori-ce simț, nisce *pene ușore* pe cari cea d'ânteu vijelie le va imprăscia în voia vânturilor, în voia întâmplărilor!

Regimul dér n'a fundat nimic, n'a prins nici o rădăcină în această țară; în ora pericolului, el se va afla singur, singurel. Deja nu se vede el părăsit și isolat în mișlocul nemulțumirilor generale? Deja nu vede că tot răul i se atribue, chiar când acest rău nu este făcut de densus?

In adevăr, cine astăzi se mai ocupă de ministerul domnului Lascar Catargi, cine astăzi mai cere ceva de la d-sa, seú chiar il mai face răspunător pentru ceva?

Apoi *Presa* nu vede, că, precum regimul a pus națiunea în deafară de libertățile ei constituționale, ca consecință, și regimul este pus de națiune în de afară de garanțiile pactului fundamental; că glasul poporului, care este glasul lui Dumneđu, astăzi strigă în gura mare, numesce lucrurile pe numele lor propriu și arată fără șfială *unde este reul*, și cui ea il datoresce?

Cum dér voesce *Presa* ca noi se mai urmăm a alerga dupe năluți, după ficțiuni, că ast-fel se ne oboșim forțele, se adormim națiunea și, într'acest timp, *realitatea* seși percurgă cariera sa destructoare fără frică și remușcare?

Sunteți dér resturnători, voiți a deschide pórta invasiunilor străine, voiți dér a pune în pericol viitorul țerii, în fine *sunteți anti-dinastici*, ne va dice *Presa!*

Cinci ani de răbdare dovedesc îngrijirea și patriotismul națiunii, în general, și al opoșițiunii, în particular! Si noi suntem Români, și noi seú părinții noștri am lucrat la rădicarea edificiului nostru politic și social. Si bătrânii și tinerii ținem la mântinerea și întărirea lui. Si dacă astăzi suntem în opoșițiune, dacă

astăzi combatem cu energie regimul actual, este tocmai pentru că în el vedem un dușman al acestui edificiu, este pentru că el nu ne mai dă nici o garanție atât pentru existența noastră națională, cât și pentru mântinerea bunelor celor mai scumpe unei națiuni, cari sunt *drepturile și instituțiunile ei constituționale*. Liga noastră nu este pentru a eși din legalitate, ci pentru a sili pe alții se reintre în legalitate, nu este pentru a compromite națiunea, pentru a periclită Constituțiunea ei, ci pentru a salva și una și alta din calea fatală în care regimul ne-a aruncat pe toți! Liga noastră nu este pentru a uicide *stabilitatea*, ci, din contra, pentru a da acestei țeri ceea ce i trebuie, ceea ce se cuvine se aibă: o *stabilitate a instituțiunilor seile* prin *sincera și leala lor aplicare*.

Acestă au voit-o părinții noștri, acesta am voit-o noi când România și-a dat Constituțiunea și dinastia actuală!

Da! și bătrânii noștri au voit, și noi voim, ca, în luptele noastre politice, se nu mai avem a face cu dinastia! Este acesta a fi anti-dinastici?

Constituțiunea din 1866 a declarat pe Domn neviolabil; acest pact fundamental, ca corolar și ca temelie a acestei neviolabilități, a supus pe ministri controlului țerii. Vina noastră, vina țerii este dér *dacă acest control ni s'a răpit* și dacă în fața noastră găsim pe alții de cât pe ministrii răspunători? Vina opoșițiunii este dacă ea este pusă pusă în neputință de a se lupta cu ministri și dacă acestia, în loc de a și căuta sprijinul în voința țerii, în loc de a conta numai pe țară, se razimă *numai pe o voință neconstituțională* în năuntru și pe *hand-billete* în deafară?

Și dacă situațiunea este așa cum o arētăm și o dovedim noi, cum o mărturiscesc întręga țară, — unii în mod vederat, alții în mod ocult, — cum astăzi însuși Europa o recunoșce, cine mai pôte pretinde că *opoșițiunea să se ție numai de d. Lascar Catargiu*, când *situațiunea a conținut de a mai fi constituțională!*

Vina opoșițiunii, vina țerii este dér dacă lupta din anti-ministerială se preface din și în și mai mult în luptă anti-dinastică?

Dacă totuși, în fața acestor drepte întâmpinări, *Presa* ar urma a găsi opoșițiunea *criminală*, atunci d. Boerescu va fi dator și să proclame adevărul că, nu dinastiele sunt insti-

tuite pentru popóre, ci că popórele sunt create pentru dinastii. Inșă această teorie este astă-đi repudiată de către însuși *partisanii dinastiilor de drept divin*. Și, în România, dinastia este de drept popular! Nimeni nu ne a impus-o; noi am chiămat-o, noi am instalat-o din buna noastră voia, în plina noastră libertate și spre binele comun al nostru!

Ce? numai d-lu i Dimitrie Ghika este permis, sus și tare, să dică în plină ședință *că, spre a scăpa țera, d-su lu luat parte la resturnărea r-nui tron, și așa se mărturisescă adevărul de secole întărit că sunt momente când națiunile snt nevoite a alege între un om și între salvarea lor!*

Tot trecutul nostru dovedesce că nu suntem revoluționari de meserie; chiar decă ar fi unii ca acestia între noi, ei au putut învăța și au vățat în miđlocul nostru că *revoluțiunea nu este de cât un miđloc dureros, extrem, ér nici o-dată nu se cuvine să fie un scop*. În rândurile noastre sunt bărbați cari au fost în capul țerei, cari n'au repudiat nici o dată principiile inerente unui guvern, unei autorități, cari, prin propria lor ispiță, prin propriile lor greșeli, au ajuns la convicțiunea, la conclusiunea, că această țera nu 'și póte desvolta prezentul, nu 'și póte asigura viitorul, de cât prin *domnirea legilor, de cât prin jurămintul Domnului devenind un adevăr, de cât prin aplicarea leală și sinceră a pactului nostru fundamental!*

Junele noastre generațiuni nu sunt hrănite în focularele revoluționare; junele noastre generațiuni, din cari cea mai mare parte este în rândurile noastre, au dinaintea lor exemplul altor națiuni mai civilizate de cât națiunea română, altor staturi mai puternice și mai gloriose de cât statul român, și cari au căđut în nenorocire pentru că ele n'au cređut de cât în revoluțiune seú în absolutism! Junele noastre generațiuni, întocmai ca și întręga țera, nu sunt nici prin temperament, nici prin educațiunea lor, *resturnătoare*.

Inșă cu toții, și bătrâni și tineri, toți cerem *aceea ce avem, aceea ce ne aparține* și pre care nimeni nu ne o póte lua fără o curândă seú mai târđie resbunare!

O mare parte din nenorocirile noastre le datorim *molătății noastre politice*. Regimul crede că în această țera nu există *energie*, nu există *caractere*. Ast-fel, întrebunđand expresiunea populară, el se crede în satul lui Cremen. Să 'i dovedim că se înșelă că decă răbdarea noastră este mare, nu este mai mică și energia noastră când se atinge de a apăra *legea țerei*. Este de datoria noastră să 'i dovedim că, și în România, sunt *caractere*, sunt cetățeni cari, din reșeđarea națiunei în drepturile ei, 'și-

aú făcut scopul activității lor, scopul vieții lor.

Spuind aceste adevăruri, proclamându-l sus și tare, credem că limbajul și atitudinea noastră sunt mult mai dinastice decât curtesaneriele, lingușirile și minciunile sub cari ultradinasticii ascund prăpastia!

Situațiunea este trasă, este clară; numai unul o póte schimba! Faceva-o? O dorim pentru binele țerii, pentru binele dinastiei!

Dér ceea ce este astă-đi numai póte dura; altmintrelea ar trebui ca această țera să se lepede de tot trecutul seú glorios, să rumpă cu toate tradițiunile, cu toate aspirațiunile ei, ar trebui ca clasele politice să scuipe singure asupra principiilor și actelor prin cari provinciile Moldova și Valahia au devenit statul independent și constituțional al României, ar trebui ca, mari și mici, bătrâni și tineri, ca națiunea singură, să 'și pună la brațe și la picioare ferele de sclavi, pre cari ni le ferecă reacțiunea din năuntru aliată cu prigonitorii noștri din afară!

Spre a conchide, vom avea un recurs la un adevăr ce, pe lângă multe altele, îl găsim tot în scrierea domnului de Laveleye, adevăr întemeiat pe acea mare carte a omenirei care se numesce: *istorie*.

Acest adevăr îl supunem, ca un suprem omagiú, meditațiunilor *celui ce póte încă scăpa situațiunea!*

«Pretutindení unde sunt ómeni cari cugetă ci nu glóte făcute pentru a purta jugul, se va forma un partid care va voi să mērgă înainte. Decă acest partid nu găsește înaintea sa decât un minister, acest partid nu va fi decât anti-ministerial; *decă predica se află în suveran, partitul din necesitate va deveni anti-dinastic*. Opozițiunea nevedēnd altă soluțiune decât în întrebunđarea forței, spiritul insurecțiunei va deveni general. *Ast-fel poporulú celui mai blând i se vá da un temperament revoluționar; căci, între spiritul revoluționar și între spiritul de servilitate, care aprobă tot și rabdă tot, nu póte să fie miđloc de índoelă**)

Reformele d-lui Lahovari.

D. Al. Lahovari, care, ca și dd. Carp și Maiorescu, face parte din *Noua direcțiune* adică din acea pleiadă de junii sceptici și egoiști, cari au făcut pact cu *rēul* și cari, în politică, nu cred decât în arbitrar și în despotism, a ținut se'și ilustreze *prefectoratul* d-sele de la ministerul justiției

*) Partout ou il y a des hommes qui réfléchissent et non des foules faites pour porter le joug, il se formera un parti qui voudra marcher en avant. Si ce parti ne rencontre devant lui qu'un ministère, il ne sera qu'anti-ministériel; si l'obstacle réside dans le souverain, il deviendra nécessairement anti-dynastique.

L'opposition ne voyant d'issue que dans l'emploi de la force, l'esprit d'insurrection deviendra habituel. Au peuple le plus doux on donnera bientôt ainsi un tempérament révolutionnaire; car entre l'esprit révolutionnaire et l'esprit de servilité qui approuve et subit tout, il n'y aura point de milieu. Etudes et essais par Emile de Laveleye, page 200. Paris, librairie de L. Hachette et Cie. 1869.

print'un proiect de lege *in extremis*, care denotă firesci dér culpabile preocupări.

Acest proiect de lege, coprins în trei articole, l'am publicat în penultimul nostru număr. El este privitor la organizarea înaltei Curți de Casațiune, și are de obiect,—cu toate silințele ce'și dá espunerea de motive s'ó ascundă,—de a pune Curtea de Casațiune sub mâna puterii executive și a face ca, pe viitor, toate *cestiunile politice și electorale* să primescă, în această înaltă instanță, soluțiunea ce va plăcea *regimului* să dicteze.

Cu distribuția actuală a membrilor între cele două secții, cu trecerea anuală a consilierilor dintr'o secție într'altă, se întâmplă că elementele dispuse a primi óre cum inspirarea și impulsia *executivului*, în cestiunile politice, se găsiu adesea diseminate, împărțite, incerte, și, prin urmare, în imposibilitate de a forma o majoritate sigură și constantă, pe care regimul să se pótă întemeia în ori-ce împrejurare.

Ast-fel, am văđut, că de multe ori, în contestațiile electorale, în cestiunile politice și în toate afacerile în cari puterea executivă a cređut de cuviință să interviă direct seú indirect ca să impuiă Curții o soluție conformă intereselor sele de partit, grația organizării actuale a Curții de Casațiune, acesta a sciut și a putut să puia o stavilă acestor ingerințe ilicite și să facă să prevaleze, contra solicitărilor puterii, interesele Legii și ale Justiției, interese inseparabile de existența ori-cărei adevărate *ordine și stabilități*.

Ei bine, acesta nu putea să placă regimului, nici organului seú, în senul Curții, d. P. Vioreanu. Eșecul ce voința sa arbitrară și ilegală a întâmpinat, în unele casuri, pornirea și tendințele sele vedite de a absorbi tot, de a nimici ori-ce rezistență și de a concentra în mânele sele esclusive ori-ce putere constituită în stat, și póte chiar și óre-cari sinistre prevederi pentru viitor, a făcut pe acest regim bastard să se gândească la miđlocele cu cari ar putea,—scăpând aparințele,—să 'și asigure o majoritate docilă și credincioasă în secțiunea Curții însărcinată exclusiv cu cunoscerea și judecarea *cestiunilor criminale, politice și electorale*.

Multe nopți trebuie să fi perdut zelosul d. Vioreanu, gândindu-se cum s'ó nemerescă mai bine și cum să facă ca să scape de membri incomođi și cari nu se pré arată dispuși să primescă inspirațiile și catechisirile d-sele; dér în sfrșit a găsit-o, și étă cum:

Ce și-a đis d-sa?

Dupé legile astă-đi în vigóre și după organizarea actuală a Curții de Casațiune, secțiunea II e singură competentă a judeca:

- Tóte recursurile în materie *criminală, correcțională* și de simplă poliție;
- Tóte recursurile în materie *electorală*. (Leg. org. art. 5 și art. 3 legea din 1870).

Tot după legile ađi în vigóre, personalul acestei secțiuni nu este nici stabil, nici permanent, nici compus după placul și convenințele regimului, căci compunerea lui este rezultatul întâmplării și a împrejurărilor cu totul indiferente de mai înainte; ș'apoi mai are și vițul de a se mai schimba în fie-care an, prin efectul alternării membrilor, prescrișă de legea din 1864.

Decă dér s'ar putea, și-a đis d-sa, să trecem în secția II pe toți membrii de al căroră devotament suntem óre cum siguri și să declarăm tot d'o-dată și secțiile permanente, ast-fel încât personalul se nu

se mai pótă schimba nici odată, lucrul ar merge bine! Cu chipul acesta numai amicii și devotații noștri vor putea să judece cestiunile *criminale, politice și electorale*, și atunci voiú fi sigur că conclusiunile mele se vor asculta, că nu se vor mai întâmpla *divergințe de opinii* și că voiú forma, pe toate aceste cestiuni, o jurisprudență stabilă, după pofta inimei mele.

Este adevărat că această jurisprudență va putea să nu fiă tot-d'a-una conformă cu legea și cu dreptatea; déră va fi de sigur conformă cu interesul și vederile regimului, și, ast-fel, clica domnitóre nu va mai avea în nimic a se teme de adversarii seú, și opozițiunea va fi redusă la tăcere.

Acesta este scopul adevărat, mobilul ascuns al legii pe care d. Lahovari a depus-o la Sénat, șeptemána trecută, după instigările d-lui precursor general Vioreanu.

Acesta este cuvântul pentru care guvernul a stăruiat că acea lege se se voteze de urgență, înainte de a se fi prins de veste de cei interesați, înainte de a se fi rostit și Curtea de Casațiune asupra ei, și, de și această înaltă Curte, consultată numai *pro forma*, se pronunțase, mai în unanimitate, contra legii, cu toate stăruințele d-lui Vioreanu în favórea ei.

Ce dice dér legea? Care a fost planul imaginat de ingeniosul procuror general? Ne aducem aminte că, după ce art. 1 al legii spune că, pe viitor, membrii și președinții vor fi *permanenți* în fie-care secția 1), apoi art. 2 adaugă, că *la promulgarea acestei legi, distribuirea între ambele secții, a președinților și a membrilor, se va face prin decret domnesc*, și că, în viitor, *nici-o permutare nu se vá mai putea face de la o secția la alta decât cu consimțimentul membrilor permutați*.

Cu alte vorbe, regimul stipulează pentru densul dreptul de a face el, dupe convenințele sele proprii, permutările ce va găsi de cuviință de la o secția la alta, fără a consulta pe cei interesați și chiar fără consimțimentul membrilor ast-fel permutați, și a deferi ast-fel numai unora din membri cunoscerea afacerilor *politice și criminale*.

Ei bine, întrebăm: care sunt cuvintele pentru cari puterea executivă voiesce să 'și aroge asemenea drepturi? Pe ce principii se întemeiază această ingerință patentă în afacerile Justiției, această impietare asupra puterii judecătorești? Ce are de a face aici *decretul domnesc*, și de ce el să hotărăscă care a nume membri se judece afacerile politice și criminale, și cari nu?

A! Diceți în espunerea de motive că *«acesta este o măsură de prudentă»*, că trebuie să se numescă în fie-care secția *«membri cari au aplicări, cunoscințe speciale s'ó mai întinsă experiență în materiele de competența acelei secțiuni!*?

Déră de unde scie *decretul domnesc* cari sunt membri cari au mai multe aplicări și mai multe cunoscințe speciale în materie *politică și criminală*? Pe ce ve veți întemeia d-vóstră ca să trageți această liniă de demarcație între membrii aceleiași Curți? Unde ve va fi *critériul*? Și cine ve va spune că unii din membri au cunoscințe speciale și aplicare către cutare natură de cestiuni și alții pentru altele? Înșarcina-veți pe d. Paul

1) Legea dice: Membrii sunt și rămân permanenți; dér acesta este evident o eróre de redacție care dovedesce că *Grămăticul* d-lui ministru de justiție nu scie bine românesce; căci, deca membri erau permanenți, n'avea de ce se mai face o lege specială spre a 'i face să deviiu ast-fel.

Viorénu; ochiul și urechi d-vostre în Curtea de Casație, ca să supui la un *examen de aptitudine* pe fiă-care membru, să pui la cercare experiența și *aplicațiunea* fiă-căruia și să despartă astfel oile din capre? Său vă veți mulțami numai cu relațiile d-séle, tainice și confidentiale în privința aptitudinii fiă-căruia?

Apoi așa grațesc d. Rivière și d. Tabé, după cari te adăpostesc, onorabile d-le Lahovari? De vreme ce n'ai pierdut cu totul deprinderile scolăresci și, de vreme ce găsesci de cuvîntă, de câte-ori presinți câte-un proiect de lege, să vorbești chiă-mașilor de Mourlon și de Rivière, întocmai ca cum ai fi la examen, apoi unde scrie în Mourlon și în Rivière ai d-tale că membrii Curții de Casație se pot muta așa după plac, prin decret domnesc, de la o secție la alta?

A! Acesta este o măsură de prudență, diceți d-vostre!?

Vă înțelegem bine și v'a înțeles totă lumea; déră tocmai acesta v'a și dat de gol ș'a lăsat să vi se vîdă *vîrfurile urechișelor!* Tocmai acesta a rădicat colțul vîlului, după care credeți că puteți ascunde scopurile d-vostre ipocrite, culpabilele d-vostre uneltiri!

Ce să dicem acum și de dispoziția art. 3 care introduce *elementul amovibil* al Curților de Apel în judicarea cauzelor de la Curtea de Casație?

Ce lumină, ce știință, ce autoritate și ce independență vor aduce mulți din membrii d-tale de la Curțile de Apel în cauzele acelea atât de dificile și atât de delicate, în cât au împărțit de mai multe ori opiniunile în senul Curții de Casație și au ajuns în secții-unite?

Și ce se vor face procesele acelea în curs de pledare, pe cari membrul eșit la sorti va trebui să le lase baltă ca să alerge la moment, după cum diceți d-vostre, la Curtea de Casație, spre a o scote din nedomirire?

Dér unde este și necesitatea acestei legi? Cari sunt cazurile așa multiple cari au rămas nejudicate în secțiile-unite din lipsa de membri, pentru ca să aveți nevoie a recurge la o lege specială pentru îndreptarea rîrului și a propune un remediu mai rău chiar de cât rîrul ce vreți să vindecați?

Nu este la cunoștința noastră decât un singur cas, amănat de câte-va ori din lipsă de membri, acela al d-lui P. Olănescu cu Statul; dér acesta nu s'a putut judica pînă acum fiind-că se recusă trei membri în această cauză și un al patrulea este absente, ast-fel în cât rămân tocmai trei-spre-șapte, din cari lesne se poate întempla ca unul să fiă bolnav său împiedicat de a veni în ziua acea la Curte. Și nici acest cas n'ar fi existat, deca ați fi bine-voit să orânduiți un membru în locul vacant și să complecți ast-fel Curtea cu membri ce trebuie să aibă după lege.

Apoi, vîdutu-s'a vre-o dată să se facă o lege pentru un cas singular și isolat? Vîdutu-s'a vre-o dată să se deroge la toate principiile științei, să se atenteze la principiul inamovibilității, garanția fundamentală a justițiabililor, numai pentru ca să se judece mai curînd un proces, în care, de altmîntrelea, nu este nici un pericol în întîrziere?

Său și acesta tot în Rivière și în Mourlon ai găsit-o, domnule ministru?

Déră chiar dec'ar exista necesitate și ar trebui ne-ăpărat să se judece la moment acele procese, apoi acesta ar fi remediul? N'ar fi mai bine, cum am dîs,

să se numescă cine-va în locul vacant, ca să se completeze Curtea, său să se judece afacerile în secții-unite, în asemenea casuri, și cu mai puțin de 13, numai să se păstreze majoritatea de 8?

Nu, domnule ministru, nu acesta v'a fost scopul! Ceea ce ați voit, a fost ca să mai faceți o breșă principiului inamovibilității, breșă prin care să puteți face să pătrundă elementele amovibile și adesea subordonate ale Curților de Apel în rândurile inamovibile ale Curții de Casație, pentru a deplăsa pôte majoritatea tocmai în cestiunile cele mai delicate și mai dificile.

Din toate punctele de vedere d'el proiectul d-vostre de lege, ast-fel cum e conceput, e rău și denotă interesat și funeste tendințe.

Este rău, fiind-că dă în mîna puterii executive, și a unei puteri absorbante și centralizătoare, dreptul de a desemna pe membrii cari au să judece toate cestiunile politice, și rădică ast-fel or-ce garanții intereselor opuse de a putea obține vre-o dată dreptate în conflictele lor cu puterea.

Este rău, pentru că, o dată membri pîși la *index*, trecuți totî într-o secție, nimic nu va împiedica pe un guvern rău intenționat să desființeze, printr-o lege, această secție pentru un motiv său altul, și s'o reînființeze în urmă cu un alt personal, după placul și conveniențele séle.

Este rău, pentru că, fără nici o necesitate, introduce elementul amovibil și dependent al magistraturei în elementul ei inamovibil, și acesta tocmai în cestiunile cele mai dificile și mai importante.

Este rău pentru că unitatea de jurisprudență nu se obține prin trecerea unor membri într-o secție și a altora într'alta, nici chiar prin permanența lor în acele secții, ci numai prin mai multe lumină, prin o mai profundă cunoștință a cestiunilor controversate și a raportului între diferitele teste și prin o mai îndelungă experiență și aplicație a legii, ceea ce nu se pôte obține numai în 12 ani, ceea ce nu s'a obținut chiar în Franța, unde permanența a existat de fapt, decât după mai bine de o jumătate de secol de debateri, de esitari, de tatonări și de comentarii, decă chiar se va fi obținut și acolo.

Este rău, pentru că, în tot cazul, decât o jurisprudență rea și contrară legilor și dreptății, mai bine o jurisprudență mai puțin stabilă, dér care se pôte amenda și care lasă loc îndreptărilor.

Este rău în fine, pentru că denotă, o dată mai mult, că ceea ce presidă la facerea legilor sunt numai preocupările politice și interesate de partid ale guvernanților, érá nu respectul principiilor, interesul public și ideile de justiție și de dreptate, cari trebuie să serve de basă or-cărei reforme, or-cărei legi, or-cărei inovațiuni.

În zilele de 25 și 26 februarie curinte, în Adunarea din delul Mitropoliei, s'a continuat discuția generală asupra proiectelor de împrumuturi pentru acoperirea deficitului și construirea liniei Ploiesci-Predel.

Juoi, 26 curinte, la orele 5 1/2, s'a închis discuția generală, și, punendu-se la vot opinia minorității, s'a respins cu 78 bile, fiind 40 pentru această opinie și o abținere. Guvernul s'a raliat la proiectul majorității delegaților.

DIN AFARA

Diarele franceze, cu data de 5 martiu, continuă a se ocupa de organizarea cabinetului.

Dupe spusele diarelor rezultă, că o deputațiune a centrului stîng, însărcinată a cere d-lui Dufaure constituirea unui minister omogen și să face cunoscut programul partidului, și compusă de dd. Feray, Ricard, Bardoux și Christophle, s'a dus la ministrul justiției, apoi s'a intrunit la d. Périer, care și dînsul avea o intrevvedere cu d. Dufaure.

O telegramă, cu data de 4 martiu, spune că în conferințele ce au avut loc la 3 martiu, între mareșalul de Mac-Mahon, dd. Dufaure și Casimir Périer, s'a unit asupra programei.

Remîne, adaugă telegrama, chestiunea persónelor. Totuși noul cabinet se pôte considera ca format.

Dd. Cisse și ducele Decazes sunt afară din discuțiune.

Cu aceiași dată se mai comunică că, în chestia de persóne, se urmexă discuțiune asupra numelor d-lor Teisserenc de Bort, Christophle, Bérenger și amiralul Pothuau.

D. Christophle va primi probabil portofoliul lucrărilor publice și comerțului; déră s'ar parea dificil a se obține de la mareșal să se separe de d. de Montaignac.

Tot cu data de 4 martiu, 3 ore după prînz, se scrie din Paris, că negocierile sunt aproape rupte. D. Casimir Périer, dice telegrama, a căruia atitudine este fermă, se retrage, de ore-ce mareșalul voiesce cu or-ce preț a ține pe d. de Montaignac la marină, pe când d. Casimir Périer insistă ca acest portofoliu să se dea amiralului Pothuau.

— *Republica francesă* propunea o intrunire generală a deputaților și senatorilor republicani de toate nuanțele pentru ziua de 7 martiu. Acestă propunere a fost respinsă de mai toate organele republicane; mai întîiu de *Timpul*, în numele centrului stîng; apoi da *Secolul*, în numele stîngii. S'a crezut că această intrunire n'ar avea nici-un obiect; că dînsa ar pute fi pretextul unor discursuri mai mult său mai puțin strălucite, déră că n'ar duce la nici-o soluțiune practică; că în fine e de preferit a lăsa fiă-cărei grupe autonomia sa; că, deca biurourile ar putea, ca și în trecut, să se înțelegă împreună, nu era necesară o intrunire generală spre a cimentă alianța republicanilor.

În or-ce cas însă, aibă său loc intrunirea preparatorie, înțelegeri se fac între diversele grupe pentru constituirea biuroului. Pentru Senat d. duce d'Audiffret-Pasquier este desemnat ca președinte de tota grupele. În cât pentru vice-președinți, cari sunt în număr de patru, se crede că se vor repărți ast-fel: doi ai stîngii, unul al centrului stîng și unul al dreptei.

Pentru Camera deputaților se crede că d. Jules Grévy va intruni pentru președinția imensa majoritate a sufragielor. Pentru vice-președinția s'a vorbit de d. Lepère.

Din Spația aflăm că d. Poșada Herrera, ocupînd fotoliul de președinte al Congresului spaniol, a pronunțat un discurs în favórea politicii conservatoare.

D. Caudau a propus a se vota felicitării regelui și armatei pentru victoriile de la Nord. Acestă propunere a fost votată în unanimitate de Cameră.

Senatul a dat un vot în acesta-și sens.

Un general spaniol a publicat un bando prin care autoriză pe carliști a feindra în Spania fără arme, promițendu-le amnestia complectă. Numărul celor ce au trecut la Saint-Jean-Pied-de-Port nu este mai mic de 14-15,000. Aceia cari voiesc a remîne în Franța sunt internați prin îngrijirile autorităților.

Don Carlos, care, dupe scirile publicate deja, trebuia să se îmbărceze pîntru Anglia, s'a oprit la Balonia din cauza timpului urit. Pînă la plecarea, el este supus la o supraveghere administrativă constantă. Legitimistii din Nord îi fac numeroase vizite și diărul *Unirea* din Paris publică două proclamațiuni pe care don Carlos le-a adresat, una spaniolilor și cea-l-altă armatei séle, prin cari le espuné învingerea și speranțele séle în viitor. Aceste documente, credem, că nu mai presintă astă-đi decât un interes de curiositate!

Relativ la starea insurecțiunii herze-govinene, culegem următoarele sciri dupe diarele străine:

O telegramă din Constantinopole, cu data de 3 martiu, comunică, că Turcia a făcut cunoscut represintanților celor șese puteri, că dînsa va scuti pe refugiații ce vor reindra la căminele lor, un an de dijmă și doi ani de cele-alte taxe; că, afară de acesta, dînsa îi va pune sub protecția unor funcționari speciali în contra or-cărei urmăriri, și că în fine dînsa le va reclădi casele și bisericile.

O altă telegramă, cu data de 4 martiu, espediată din Ragusa, dice, că insurecțiunii au dat o proclamația prin care reclamă ca libertatea și independența absolută a țerei lor să fiă garantată de puteri.

Ei consideră, ca iluzor proiectul de reforme. Promisiunile făcute pînă acum n'au fost nici o dată executate, și acesta este cuvîntul pentru care ei doresc a dobîndi libertatea. Insurecțiunii vor continua lupta și mulțamesc puterilor pîntru mijlocirea și sprijinul lor. Proclamația este semnată de voivodii Herze-govinei.

Din Sânt-Petersburg, se scrie, relativ tot la insurecția, cu data de 3 martiu, că noutățile primite din Turcia arătă că Pórta se silesce a lua dispoziții demne de laudă.

Dificultatea constă în executarea lor din partea impiegaților secundari.

Sosirea la Cettigne a generalui Rodici va lămuri situația.

Pericolul, dupe această telegramă, este prezența printre insurecțiunii a unor demagogi cosmopoliti; în timpul mișcării de la Kragujevatz, o bandă armată s'a dus la ospelu orașului cu un drapel roșu.

Tot din Sânt-Petersburg, cu data de 2 martiu, se scrie, că represintantul Turciei de acolo a declarat că noutățile diarelor rusesci relative la esacțiunile ce s'ar fi comis în Herzegovina de către funcționari turci vor da loc la o închetă minuțioasă și că culpabilii vor fi forțe aspru pedepsiți.

Cu această ocașiă s'a observat că órecari organe rusesci, avînd tendințe panslaviste, sunt aplicate a presinta toate faptele ce se petrec în provinciile rîsculate din Turcia sub un aspect cu totul nefavorabil guvernului turcesc, în vreme ce guvernul rusc a mărturisit din nou, în relațiunile séle cu represintantul Turciei, că dînsul se silesce, pe cât îi este posibil, a înlesni pacificarea provinciilor rîsculate, prin concesii.

Etă acum ce scrie *Republica Jaancesă* de la 5 martiu, asupra insurecțiunii herzegovinene:

«O corespondință particulară ce primim din Belgrad confirmă cea ce țiccam noi într'un număr trecut despre situaținea lucrurilor în Herzegovina. Corespondentele noastre ne comunică, că nota Andrassy, departe de a produce cea ce se părea că se așteptă, n'a contribuit decât la a se strânge și mai bine rândurile insurecțiunii și a da opiniunii crestine, în provinciile nordice ale Turciei, mai multă coesiune, pôte, decât avea până a-tunci. Afară de acêsta nu se pôte explica bine cum, în prezența populații de 3,000,000 Slavî, Austria ar putea interveni milităresce pentru a readuce ordinea în aceste provincie. Acêsta, dupe cât se pare, ar fi pentru Austria să renunțe pentru de a pururea la influința căști-gată în peninsula balcanică dupe atâtea siliințe. Pe de altă parte, nu trebuie să ascundem, că Sêrbia, ale cărei speranțe sunt contrariate prin acêstă intervențია, nu o va vedea tocmai bine. Corespondentele nostru adaugă că, în acest principat, se lucrăză cu stăruință la reorganizarea cadrelor armatei. Se cumpără arme, obiecte de echipămēt, și este probabil că, de va reuși să contracteze împrumutul de 2 milioane galbeni, votat de Scupcină, apoi nimic, nici chiar perspectiva unei ocupări străine, nu va putea împiedica pe Sêrbî de a încerca sôrta unui rebel cu Turcii, inamicii lor născuți. Acêsta este, cel puțin, opiniunea care prevalăză la Belgrad.»

«Și nu numai în Sêrbia împrumuturile sunt la ordinea zilei; *România* își proiectă și dênza împrumuturile sêle.»

«Guvernul acestei din urmă țeri a cerut Camerei 30 milioane pentru acoperirea deficitului, și 50 milioane pentru construcția de drumuri de fer, dice proiectul. Aceste împrumuturi însă vor ave puținii sorți de a fi votate de Cameră.»

«*Tablițele unui spectator*, face următoarele reflectiuni, relativ la împrumuturile române:»

«Ministri principelui Carol mărturisesc dăr astă-zi că noi eram în cel mai absolut adevăr, când anunțam că tesaurul din București se află sleit prin cheltuieli inutile și dilapidări; că guvernul medita să contracteze un nou împrumut; că acest împrumut se va rădica de la 80 la 100 milioane. Nu mai trebuie să facă cine-va iluziuni. Guvernul principelui Carol nu mai are nici bani, nici sprijin; în curând el nu va mai avea nici viață.»

Din Constantinopol se scrie, cū data de 3 martiu, că o comunicațiune oficială a lui Mahlié dice, că plata cuponului împrumutului 1858 s'a asigurat.

Ministrul finanielor dice, în adevăr, în acêstă comunicațiune, că a espediat 46,000 l. st. în polițe cu scadența la 1 martiu, că, afară de acêsta, a dat o delegație pentru 28,000 l. st. asupra fondurilor disponibile la Londra, și că, în fine, a invitat pe Banca otomană a vërșă complementul sumei necesare, sêu aprôpe 46,000 l. st., în urmarea garanției date acestui stabiliment financiar.

Primim de la d. C. Racoviță, unul din martorii d-lui Costinescu, următoarea scrisore.

Domnule Redactore,
In numărul 157 al *Alegătorului Liber*, relațai întâlnirea care a avut loc între d. E. Costinescu și căpitan A. Blaremborg.

Constatând că depărtarea armei cu mâna stângă este prevădută de codicele duelului, adăogați că tot ce se pôte face în asemenea cas este că martorii părții lezate să cêră, de vor voi, să se lege mâna stângă a persoanei care a comis acêstă mișcare involuntară. După acêsta însă, domnule redactore, faceți următoarea întrebare:

Întrebăm pe martorii d-lui Costinescu pentru ce nu s'a făcut acêsta?

Eū unul, care am avut onôrea de a servi de martor d-lui Costinescu, mă cred dator, în lipsa d-lui Pilat, a vê da următoarea explicațiune:

Fără a intra în amănuntele impregiurărilor și a pripelii cu care s'a redactat procesul-verbal, mă voiu mărgini a rêsponde la întrebarea d-vôstră.

Când martorii d-lui Blaremborg au venit la mine pentru a încheia procesul-verbal despre cele ce s'au petrecut pe tărêm, atât eū, cât și d. Pilat, am pus în vedere d-lor articolul din codul duelului privitor la acest cas.

Mai mult încă, noi am declarat că d. Costinescu este gata a urma lupta cu orî-ce armă vor găsi d-lor de cuviință. Decă martorii d-lui Blaremborg n'au voit să useze de facultatea ce le acorda codul duelului, precum și de aceea ce le acordasem noi martorii d-lui Costinescu în numele d-sêle, și au poprit pe d. căpitan Blaremborg a mai continua lupta, acêsta cred, domnule redactore, că, după toate regulile, nimeni nu mai pôte sustine că ne privește pe noi.

Acêsta, domnule redactore, mă simț dator a rêsponde la întrebarea ce ne faceți, sigur fiind că martorii d-lui Blaremborg vor afirma ceea ce am onôre a vê arăta.

Primiți, domnule redactore, asigurarea distinselor mele considerațiuni.

C. Racoviță

CURIOSITAȚI

In darea de sêmă ce ne dă *Presa* despre ședința Adunării de la Mitropolie din 24 februarîu, am citit cuvântul d-lui G. Manu, în care am găsit o argumentare care, prin escentricitatea sa,— căci nu o putem numi altmintrelea,—merită a figura în capitolul Curiosităților noastre.

Reproducem testual:

«Se înșelă decă d. Lascar Catargiu își atribue numai sîe-și regularea situațiunei financiare; acêsta se datoresce întregului partid conservator!»

Câte-va linii mai jos, tot onorabilul d. G. Manu, *dovedesce* regularea acestei situațiunei financiare prin următoarele cifre:

«D. Catargiu nu primise de la partidul conservator care l precedase în 1869—1870 o moștenire rea! E adevărat că a continuat și d-lui acest sistem de îmbunătățiri (!!)»

«Studiând situațiunile de la 1870—1875, constatăm că nu a fost an care să nu se lichuideze cu împrumuturi, și cifra cu care se lichuida era de 10—12 milioane. In 1871, au fost aprôpe 13,179,000,

In 1872, peste 12,000,000.

In 1873, 1,502,000.

In 1874, un împrumut indirect din incasarea rămășițelor, și

In 1875, împrumutul cu rentă!»

Și după ce onorabilul d. G. Manu dovedesce ast-fel regularea situațiunei financiare datorită partidului conservator, apoi, tot cu asemenea puternice argumente, d-sa cată a apăra pe fostii ministrii de finance și amicii ai sêi, P. Mavrogheni și G. Cantacuzino, voind a arunca toță vina asupra ministrului actual de finance!

«Mi se pare straniu, dice domnul Manu, că domnul Strat dice că evaluările făcute pênă acuma au fost eronate. Evaluările nu au fost eronate, și, decă se înșelă ađi cine-va. este domnul Strat și d. Lascar Catargiu, pentru că evaluările, pênă a nu veni d. Strat la minister, erau recunoscute de bune, împreună cu d. Ma-

vrogheni și cu d. Cantacuzino. Nu evaluările dâr au fost rêu făcute, ci au fost rêu executate sêu împlinite!

Cine le au executat și împlinit rêu, onorabile d-le primar de București? Tot domnul Strat? Și apoi, tot așa urmază d. Manu a-și apăra amicii (!)

Ast-fel, mai vede d-sa o scădere enormă în unele venituri, și mai cu sêmă în vămi. La saline asemenea se vede, sub administrațiunea d-lui Catargiu—(noi socotim că domnul Manu trebuia să dică Mavrogheni și Cantacuzino)—ceva straniu și trist: veniturile au descrescut.

Pentru aceste cuvinte, d. Manu crede că nu evaluările au fost eronate, ci administrațiunea n'a pus toță siliința pentru împliniri...

Cheltuelile însă au mers sporind, pe când veniturile descresceau! Și ce e mai curios —tot d. Manu dice aceste,—e că aceste cheltueli s'au sporit sub d. Catargiu și mai cu sêmă la ministerele de finance, de esterne și de rebel!»

Și, dupe ce d. G. Manu argumentăză așa, după ce d-sa laudă în acest mod straniu pe ministrii de finance P. Mavrogheni și G. Cantacuzino, dupe ce găsese că d. Cantacuzino n'a împins rîvna împlinirilor până a vinde și femeile și copiii contribuabililor,—căci la mulți numai atâta le-au ramas,— apoi își încheiă engomiul în favoarea partidului conservator, cu următoarea conclusiune.

«Partitul conservator a adus o îmbunătățire însemnată în fincie, dăr acêsta nu și-o pôte atribui d. Catargiu numai sîe-și, ci întregului partid conservator care s'a succedat la putere!»

Citind acest straniu mod de a justifica, noi mai că credem că d. Manu, altfel forțe serios, a voit a dovedi astădată că d-sa este asemenea în stare de a rivalisa în sarcasme cu fostii *Paraponisiți*. In adevăr, modul sêu de argumentare cum este reproduc de *Presa*, ne aduce aminte cântecul din *Baba Hîrca*:

Așa lucrăm pe la noi

Înainte, și 'napoi!

Nu ne vom mira dăr de loc decă, și partidul conservator, și dd. Mavrogheni și Cantacuzino, în fața apărării d-lui G. Manu, nu și vor dice vechiul dicton,

Păzesc-ne, Dômne, de asemenea amici,

Căci de dașmanî ne vom apăra noi!

Noi, ca să împăcăm și pe d. P. Mavrogheni și pe d. G. Cantacuzino, și pe d. Lascar Catargiu, și pe însu-și d. G. Manu, și pe întregul d-sêle partid conservator, le vom dice că *regularea situațiunei financiare* de astădi se datoresce d-lor tutulor și de la o-l-alta! Ast-fel credem că d-lor vor fi cu toții mulțumiți și împăcați.

Primul institut vaccinal prin Asociațiune

41 STRADA TEILOR, BUCUREȘCI.

Consiliul de administrațiune în ședința de 23 ianuariu 1876, a hotărât ca vaccinul animal, recoltat la acest institut să se vîndă cu precuiriile următoare:

1. Vaccinarea și revaccinarea la institut în tote zilele de la 10 — 11 ore dimineța, pentru o persoană patru lei și cu certificat.
2. O placă cu vaccin, 70 bani.
3. O lancetă, idem 60 bani.
4. Un tub, idem 60 bani.
5. Vaccinațiunile la domiciliu se fac de medicii destinați de consiliul de administrație și care vor vaccina în urma cererilor ce se vor face către direcția institutului.

Se face asemenea cunoscut tutulor domnilor medici din capitală și districte că se găsesce la institut în tot-dé-una vaccin prôspăt. Aceste precuiri vor fi valabile pênă la 1 iulie viitor.

Lunea, Mercursa și Vinerea, de la 10 — 12 ore dimineța se vor vaccina gratis copiii sêraci, la localul institutului.

BIBLIOGRAFIE

Primul număr al *Revistei literare și științifice* a apărut la 15 ale curintei sub direcțiunea d-lor B. P. Hasdău și dr. Brânză și cu colaborarea d-lor: dr. E. Acollas; — dr. Cherubach; — Gh. Crețianu; — Ciru Economu; — Gr. Gelian; — Petre Grădiștenu; — D. Gusti; — M. Cogălnicenu; — I. Lepădatu; — C. Leca; — dr. Măcescu; — Th. A. Myller; — dr. Pascanu; — Remu N. Opranu; — Romul N. Opranu; — Quintescu; — N. Scurtescu; — D. Sturdza; — Nicolae Țincu; — A. Visanti; — V. Ales. Urechia; — M. Zamfirescu.

Al doilea rămășag de d. *Hasdău*; — Lamentele bardului de d. *Crețianu*; — O scrisore, de d. *Myller*; — Ninonei de d. *Țincu* — Egmont, tragediă în cinci acte de d. *Sturdza*; — Doine orientale de d. *Hasdău*; — Fragmente din flora României, de dr. *Brânză*; — Viêța și visul de d. *Scurtescu*; — Un manuscris de d. *Urechia*; — Observații meteorologice în balon de d. dr. *Pascanu*; — Revista diarelor științifice de d. dr. *Cherubach*; — Un toast pentru gîntea latină de d. *V. U.*

Prima Societate de Credit fonciar Român din București

STRADA GERMANĂ NR. 2.

Consiliul de Administrație a fixat ziua de Duminică 12 Martie, (29 Februarîu) 1876, pentru a treia Adunare Generală a proprietarilor asociați și pentru a treia Adunare Generală a Detentorilor de scrișuri fonciare.

Președintele Consiliului de Administrațiune *Dimitrie Ghica*.

Directorul, *D. Sturdza*.

DE ARENDAT

de la 23 aprilie 1876, Moșia Vălenii din Olt, și Preajba sêu Cotorga din Teleorman, lipite una de alta, cu arături de toamnă făcute pe sêma proprietății peste 950 pogone, din care 700 pogone cu grâu bun, și restul cu rapiță și orđ, oșebit de arăturile locuitorilor peste 3500 pogone pe pământul proprietății cu dijmă din 5 una, și peste 800 pogone fânețe în bani, erbăritul asemenea în bani, învoeli în muncă.

Doritorii se vor adresa la d. Costică Văleniu în București strada Cometul nr. 15 sêu la d. Nicolae de Laptew în Otelul Union.

C. Văleniu
N. de Laptew

Moșia Goidești

din districtul Buzeu Plaul Pârcovu se dă cu arenda de la Sf. Gheorghe viitor. Doritorii se pot adresa în București la d. Anton Carp domiciliat strada Primăverii nr. 21 ér în Buzeu la d-na Zoe Carp.

Ce s'a gândit dără regimul?

Ce s'a gândit d. Viorénu?

De închiriat

Casele cu tote dependentele trebuincioșe din strada Luminei nr. 4 lângă hala Amza.

A se adresa str. Primăverei nr. 22.

TEATRU CEL MARE

COMPANIA DRAMATICĂ ROMÂNĂ REPREZENTATĂ

DE M. PASCALY

Duminică la 29 februarie 1876

se va juca piesa:

JIANUL

CAPITAN DE HAIUCI

Episodă națională în 5 acte prelucrată

din nou de d. * * *

Musica nouă de d. A. Flechtenmacher

IN CURÉND:

ȚARA LUI MIHNEA VODA

Drama națională în 5 acte și 7 tablouri

de d. Frédéricich Damé